ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ

τος τῶν τότε φιλοδραματικῶν, διότι οἱ λόγιοι νέοι — ὡς ἀποκαλοῦνται τώρα—τοῦ καιροῦ ἐκείνου δὲν ἀπηξίουν ν' ἀνέρχωνται ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἐρασιτέχναι τῆς ὑποκριτικῆς, δύο δὲ τῶν καλλίστων ποιητῶν μας, ὁ Ὀρφανίδης καὶ ὁ Γεώργιος Παράσχος διεκρίνοντο ὡς ἠθοποιοὶ δόκιμοι. Ὁ Ὀρφανίδης διέπρεπεν ἰδίως περὶ τὰ κωμικά, πκροιμιώδης δὲ ἀπέμεινεν ἡ ἐπιτυχία αὐτοῦ εἰς τὸ πεπαλαιωμένον δρᾶμα *ὁ Μαριώδης*, ἐν ᾧ ὑπεκρίνετο τὸ πρόσωπον τοῦ αἰθίοπος ὑπηρέτου Καϊδαμᾶ. Ἀλλὰ μὴ ἔχων ἀφθόνους τοὺς πρὸς τὸ ζῆν πόρους, ἐννόει ν' ἀμείβηται διὰ τὴν νυκτερινὴν ταύτην ἐργασίαν του καί ποτε μὴ πληρωθεὶς ἐγκαίρως, ἐκλείσθη εἰς τὸ ἐν τῷ θεάτρῳ δωμάτιόν του· εἰς δὲ τοὺς παρακαλοῦντας αὐτὸν νὰ μετάσχῃ τῆς παραστάσεως, ἀπήντα :

— Πρῶτα ἐδῶ (καὶ ἐδείκνυε τὴν παλάμην) κ' ὕστερα ἐδῶ! (καὶ ἐδείκνυε τὸ πρόσωπον).

Ὑπηνίσσετο δὲ ὅτι ἤθελε πρῶτον νὰ λάβῃ τὰ ὀφειλόμενα καὶ ἔπειτα ν' ἀλείψῃ τὸ πρόσωπον δι' ἀσβόλης,ὅπως ὑποκριθῇ τὸν αἰθίοπα.

Εἰς τὴν πολιτικὴν ἀνεμίχθη ἐνωρίτατα σφοδρῶς ἀγωνισθεὶς διὰ τῶν καυστικῶν σατυρῶν του,ἐν τῷ *Μεγίππῳ* πρῶτον καὶ κατόπιν ἐν τῷ *Τοξότῃ*.Λέγεται ὅτι ἐξηνάγκασε τὸν Κωλέττην ν' ἀποστείλῃ αὐτὸν εἰς Εὐρώπην ὅπως ἐκπαιδευθῇ διὰ τῆς μεθόδου τῶν *κάρρων*, μισθώσας δηλαδὴ φορτηγὰ ἀμαξῖα καὶ παραγγείλας εἰς αὐτὰ νὰ διέρχωνται μετὰ χρόνου πολλοῦ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ὑπὸ τὴν κατοικίαν καὶ τὰ γραφεῖα τοῦ ὑπουργοῦ. Τὸ πνεῦμα τοῦτο τὸ φιλόσκωμμον, τὸ ἐπιρρεπὲς εἰς εὐφυῆ τεχνάσματα, τὸ ἀνήσυχον καὶ φίλερι, πνεῦμα, σχεδὸν gamin, διέσωσεν ἀκέραιον ἡ κατ' ἐξοχὴν σατυρικὴ του φύσις καὶ εἰς τὸν κατόπιν βίον, εἰς ὃν καὶ ἡ ἡλικία καὶ ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ περιωπὴ ἐπέβαλον σοβαρότητα, διέλαμπε δὲ αὐτὸ ἑκάστοτε σπινθηροβολοῦν εἰς ἐπιγράμματα αὐτοσχέδια, εἰς ἀπαντήσεις δηκτικάς, εἰς τὰς φιλολογικὰς αὐτοῦ ἔριδας, εἰς τὰς κρίσεις του ὡς εἰσηγητοῦ τοῦ Βουτσινάϊου ποιητικοῦ διαγωνισμοῦ, εἰς τὰς παραδόσεις αὐτοῦ, ἐν αἷς τοσοῦτον προσφιλῆς καθίστατο τοῖς φοιτηταῖς, καίπερ εὐχερῶς ἀντιλαμβανόμενος καὶ ἐξουδετερώων τὰς συνήθεις αὐτῶν πρὸς ἐξαπάτησιν τῶν καθηγητῶν πονηρίας, ἐν τῇ ἐξασκήσει αὐτῇ τῶν καθηκόντων τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας. Συντάξας ποτὲ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ διευθυνομένου βοτανικοῦ καταστήματος ἀνέγραψε πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐν αὐτῷ καὶ ποσόν τι διὰ τὴν συντήρησιν ἑνὸς κυνὸς φύλακος. Τὸ ποσὸν ἐφάνη ὑπέρογκον εἰς ἕνα τῶν Συγκλητικῶν:

— Ἐγὼ σοῦ δίδω τὸ διπλάσιον, ἀπήντησεν ὁ Ὀρφανίδης, νὰ κάμνῃς τὴν ὑπηρεσίαν του καὶ νὰ γαυγίζῃς ὅλην νύκτα!

Τοιοῦτος περίπου ὁ ἀνήρ. Βεβαίως ἡ σκιαγραφία εἶνε πολὺ ἀτελής, ἀλλὰ καὶ ὁ χῶρος ἐλλείπει ἡμῖν σήμερον καὶ ὁ χρόνος πρὸς περισυναγωγὴν τῶν ἀπαιτουμένων στοιχείων καὶ πληρεστέραν ἐξέτασιν τῶν ποικίλων φάσεων τοῦ ἐνδιαφέροντος αὐτοῦ βίου καὶ τῆς πολλαπλῆς αὐτοῦ ἀξίας. Οἱ ἀναγνῶσται ἀρκεσθήτωσαν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς ταῦτα καὶ εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ ἀγαπητοῦ καὶ σεβαστοῦ ἀνδρός, ἣν δημοσιεύομεν ἀνωτέρω φόρον ἐκτιμήσεως ἀποτίνοντες εἰς τὴν προσφιλῆ αὐτοῦ μνήμην.

Τυπογραφεῖον **Κορίννης** *ὁδὸς Πατησίων ἀριθ. 3.*

ΤΟ ΑΣΤΥ

Ἔτος Α' — ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ — Ἀριθ 48

39 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 39

Ἡ συνδρομὴ ἀτελῶς καὶ προπληρωτέα διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ δρ. **12**, διὰ τὰς Ἐπαρχίας δρ. **15** καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν δρ. **20**.

Ἀγγελίαι καὶ εἰδοποιήσεις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα ἐπὶ ἰδιαιτέρᾳ συμφωνίᾳ.

Τιμὴ Φύλλου ΛΕΠΤΑ 15 — Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Αὐγούστου 1886 — Τιμὴ Φύλλου ΛΕΠΤΑ 15

ΚΑΡΑΒΕΛΩΦ

Οἱ ἀγαπητοὶ βούλγαροι, διακόπτως νὰ παρασκευάζωσιν ἡμῖν ἐκπλήξεις. Μόλις δὲ κατέπεσεν ἡ αὐλαία ἐπὶ τῆς ἑβδόμης Σεπτεμβρίου 1885 καὶ ἰδοὺ πάλιν ἀνεγείρεται ἐπὶ ἑτέρας ἐπίσης ἐνδιαφερούσης καὶ ποικίλης ὡς ἐκείνη. Μεταξὺ τῶν παρασκευαστῶν αὐτῆς καὶ πρῶται εἰδήσεις περὶ τῆς ἐκθρονίσεως τοῦ ἡγεμόνος Ἀλεξάνδρου, ἀνέφερον καὶ τὸν πολὺν Καραβέλωφ, τὸν τρομερὸν τοῦτον πρωθυπουργὸν ὅστις ἀπὸ ἔτους ἤδη κρατεῖ εἰς χεῖρας ἀνημμένον δουλὸν, προσπαθῶν νὰ θέσῃ πῦρ εἰς τὴν ἀνατολικὴν πυριτιδαποθήκην. Ἀλλὰ νεώτερα ἀγγέλματα διέψευδον τοῦτο. ἐβεβαίουν δὲ καὶ τὴν φυλάκισιν τοῦ Καραβέλωφ ὑπὸ τῆς ἀνατρεψάσης τὸν Βάττεμβεργ κυβερνήσεως, χαρακτηρίζοντα ὅμως συνάμα αὐτὴν ὡς ἁπλῆν κωμῳδίαν πρὸς συγκαλύψιν τῆς συνενοχῆς τοῦ πρωθυπουργοῦ εἰς τὸ νέον πραξικόπημα. Ἀξῆνης ὅμως ὁ συνένοχος τῆς ἐκθρονίσεως μετοβάλλεται ὑπὸ νέου τηλεγραφήματος εἰς νομοταγῆ καὶ πιστὸν τῷ ἡγεμόνι αὐτοῦ πρωθυπουργόν, ὅστις κατώρθωσεν ἐντὸς ὀλιγίστων ἡμερῶν νὰ ἀνατρέψῃ τὴν ἐπαναστατικὴν κυβέρνησιν τοῦ Τζάγκωφ καὶ νὰ ἀνκατήσῃ τὴν ἐξουσίαν. Ἐν τοιούτῳ κυκεῶνι ἀντιρατικῶν εἰδήσεων δύσκολον εἶνε νὰ ἐξακριβώσῃ τις ποίαι ἡ ἀλήθεια. Ἀλλὰ τὸ γενικὸν ἐξαγόμενον εἶνε ὅτι ἡ ἐν Βουλγαρίᾳ κατάστασις ἐγκυμονεῖ κινδύνους φοβερούς, δὲν εἶνε δ' ἐπὶ τέλους ἀπίθανον νὰ παραστῶμεν ταύτην τὴν φορὰν εἰς τὴν ὁριστικὴν λύσιν τοῦ ἰκανῶς ἤδη ὡριμάσαντος ἀνατολικοῦ ζητήματος. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ προσωπικότης τοῦ Καραβέλωφ ἑλκύει τὴν κοινὴν προσοχήν. Αὐτὸς εἶνε ἡ πέτρα τοῦ σκανδάλου καὶ ἐπὶ τῷ τέτλῳ τούτῳ ἀνήκει αὐτῷ μία θέσις ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πινακοθήκῃ.

Ὁ Καραβέλωφ, ὡς καταφαίνεται καὶ ἐκ τῆς ἀνωτέρω δημοσιευθείσης εἰκόνος του, εἶνε νέος ἀνὴρ εἰσέτι, τεσσαρακοντούτης περίπου. Ἐσπούδασεν ἐν Εὐρώπῃ,χαίρει δὲ φήμην ἀνθρώπου εὐφυεστάτου καὶ λίαν θετικοῦ. Εἰς τοῦτο δὲ φαίνεται ὀφείλει καὶ τοὺς συχνοὺς κεραυνοὺς τοῦ νεοελληγόρου κ. Δηλιγιάννη, ὃν ἡ τύχη τῆς Ἑλλάδος προώρισε κατὰ τὴν παρελθοῦσαν κρίσιν ἵνα ἀντιμετωπίσῃ τὸν *κέηλον*, κατὰ τὴν διαβόητον φράσιν, ἀλλὰ εὐθέως καὶ δραστήριον βούλγαρον.

Εἰς τὴν τελευταίαν δὲ σελίδα δημοσιεύομεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐν Σόφιᾳ ἀνακτόρου ὅπου εὑρίσκετο ὁ ἡγεμὼν Ἀλέξανδρος τὴν νύκτα τῆς 8 Αὐγούστου, ὅτε περιεκύκλωσαν αὐτὸ καὶ οἱ στασιασταὶ καὶ τῷ ἀνεκοίνωσαν τὴν ἐκθρονισίν του.